

German Open 2009 v české režii

Pořádání letošního German Open se ujal, stejně jako loňský rok, saský Chemnitz. Třídenní mezinárodní turnaj se odehrával ve Sportcentru Am Stadtpark, kde sídlí místní Chemnitzer Ricochet Club. Přes vysokou účast 50 mužů a 17 žen a přes časovou tíseň, která tímto počtem vznikala, měl celý turnaj špičkovou organizaci. A to od samotných zápasů, přes ubytování, večerní program až k zajištění lahodného občerstvení (kdo neochutnal všechny koláče, musel litovat). Hráči a hráčky přijeli ze 4 různých zemí - Německa, Nizozemí, Maďarska a ČR. Díky pravidelným účastníkům mezinárodních turnajů již vzniká malá evropská ricochetová rodina. Snad i zprostředkováním informací, atmosféry a zážitků z tohoto a dalších turnajů se povede tuto rodinku dále rozšiřovat.

Turnaj začal již v pátečním pozdním odpoledni. Čeští hráči, ač silně povzbuzováni k dřívějšímu příjezdu, dorazili až v sobotu ráno. Za to s dostatečným předstihem. Hned v prvních českých zápasech šlo do tuhého. Míša Kuderová se musela do hlavní soutěže probíjet přes kvalifikaci. Přes obavy, aby neskončila mimo hlavní pavouka soutěže, nakonec porazila všechny tři hráčky a z kvalifikace postoupila z prvního místa. Honza Schmidt v prvním kole narazil na naturalizovaného Němce Jima Wah Chunga. Oba dva hráči do zápasu vložili vše, co mohli. Koncovky všech setů byly vyrovnané. V té nejdůležitější koncovce pátého setu byl však šťastnější Němec a Honzu Schmidta poslal do spodní poloviny hracího pole. Další zajímavé první kolo se odehrálo mezi Frantou Kukačem a Hagenem Stange z Bauzenu. O polovinu těžší soupeř se do

Franty opřel nejen svými kily, ale také technickou hrou a předvídavostí. Tentokrát nedošlo k naplnění příběhu Davida a Goliáše. Goliáš uzmul poslední dva body v koncovce pátého setu a stal se šťastným vítězem. Michal Vondrák ve svém prvním vystoupení na mezinárodní scéně předváděl taktéž pěknou hru, ta však na dalšího Němce Wassenburga nestačila. Za to Martin Volf, Jirka Kisvetr ani Martin Portl se svými německými soupeři z v prvním kole problém neměli a vyhráli shodně 3:0. Honza Pulkráb dostal do prvního kola tvrdý oříšek v podobě pozdě přihlášeného a z toho důvodu nenasazeného Marca Schimkeho. Po prvním prohraném setu si musel vyslechnout od nejzkušenějšího hráče české výpravy pár rad, aby po čtvrtém odehraném setu mohl nakonec zvednout ruce nad hlavu. Dlouho se však neradoval. V dalším kole totiž narazil na Martina Volfa. Na víc jak na vyrovnání na 1:1 už síly nenašel a tak do dalších bojů postoupil ten den 18letý Martin.

Do druhého kola již také zasáhli dva nejsilnější hráči českého výběru. Alan Mačor i Petr Hušek vyřadili z vítězné linie pavouka další dva Němce. Martin Portl ve druhém kole narazil na silného Nizozemce René Wietena, který dorazil ve výtečné formě. Výsledkem 3:0 formu potvrdil. Jirka Kisvetr narazil na...že by další německý hráč?...ano...silného

Tschetschorkeho. Jirka nasadil svou oblíbenou nátlakovou hru, se kterou byl ve třech setech ze čtyř úspěšný a tak mohl slavit postup do třetího kola. Mezitím si Petr Hušek a Alan Mačor smlsli na dalších dvou německých hráčích a postoupili do čtvrtfinále. Tam už se nedostal ani Jirka Kisvetr ani Martin Volf. Prvně jmenovaný i vinou zranění třísel podlehl v pěti setech maďarskému Auerovi. Martin předvedl proti favoritovi Häferovi velmi slušný výkon, když se sety rozhodovaly vždy až v samotném závěru. Nakonec však Němec zúročil svou herní zkušenost a celý zápas vyhrál 3:1. Nejhezčí zápas třetího kola předvedli Holanďané Remmers s Wolversem. Favorit Remmers měl potíže s nohou a na kurtu často nechával vynikat svého mladšího krajana. Ten byl ve dvou setech již pouze pár milimetrů od vítězství. Remmers však předvedl nevídaný obrat a takřka prohraný zápas ve velmi dramatické koncovce rozhodl pro sebe.

turnaje se ukázalo, že možná již tento zápas byl předčasným finálem. Úspěšná cesta Míši Kuderové skončila ve druhém kole, když jí další postupové myšlenky zhatila Nadia Saidi z Nizozemí. Nakonec skončila Míša těsně osmá, když se dlouho prala s Maďarkou Manuelou Feith o sedmé místo. Za to Míša Volfová již vyhrála všechny zbylé zápasy a skončila na pátém místě. Finále mezi Evou Feřtekovou a Nadiou Saidi bylo jednoznačnou záležitostí. Jediné, co vyvedlo Evu na chvíli z herní pohody, bylo nové holandské ricochetové pravidlo, kde se nově nehraje na strouky, ale dávají se pouze lety. Po pár debatách bylo tak jako tak jasné, kdo vyhraje. Za to souboj o třetí místo byl napínavější. Sympatická Maďarka Virág Fésus vyhrála nad Nizozemkou Anke Hendriks až v pátém setu.

Mezitím se na plné obrátky rozjel turnaj žen. Míša Kuderová pokračovala ve skvělých výkonech a vyhrála i zápas prvního kola s domácí Sylvií Morgenstern. Stejně tak Eva Feřteková ani Míša Volfová neměly ve svých prvních utkáních problémy. Problém však nastal již o kolo později, když obě dvě české hráčky narazily na sebe. Míša Volfová se držela a v některých fázích zápasu s favoritkou Evou držela krok. Zkušenosti a vyhranost však hrály ve prospěch favoritky. Na konci

Do čtvrtfinále se nenápadně probojoval nizozemský Coen Faber. Tomu však v souboji dvou dříve narozených vystavil stopku Alan Mačor. Přímou závoru vystavil o kolonku níže

v dalším zápase Petr Hušek domácímu saskokamenickému Lohsemu. V posledním zápase čtvrtfinále nestačil unavený Remmers na rozjetého veterána Wietena a složení semifinálových dvojic tak bylo jasné. Hušek-Mačor, Häfer-Wieten. Na Wietenovi se sice únava z předchozích těžkých zápasů neprojevila, ale ani tak o generaci mladšímu Häferovi nestačil a prohrál 3:0. Za to druhé ryze české semifinále mělo pořádný náboj. I oba hráči pálili ostrými náboji. Petr Hušek pálil nízké a tvrdé

rány a Mačor vypaloval neviditelné stropy. Na Petrově fyzické byla znát dlouhá letní pauza a když už se Alan dostal do vedení 2:1, vypadalo to na velké překvapení. Pak však Petr ještě jednou zabral a hlavně Alanovi odpochovalo podání někam zpět k německo-českým hranicím. Jak se začala hra kouskovat a ztrácela tempo, chytil mladý Hušek dech a začal opět Alana tlačit. Ve výměnách byli oba hráči vyrovnaní. Každý chvíli, tahal pilku. Ovšem s tím rozdílem, že na podáních tahal za pilku jen Petr. Alan se pouze chytal za hlavu. Nicméně toto semifinále bylo i tak ze všech zápasů pro oko diváka asi nejlahodnějším zážitkem. Alan si pár chvil po bolestivé prohře spravil chuť ziskem třetího místa, které uzmul sympatickému tanečníkovi (na kurtu i mimo něj) Wietenovi. Finále přineslo dohromady česko-německý souboj. Nemohl dopadnout jinak než většina česko-německých duelů na tomto turnaji. Häfer vynikal svou pohyblivostí a mrštností. To však na Petra, který v Německu obhájoval titul, nestačilo. Petr Hušek vyhrál 3:0 a podruhé v řadě vyhrál German Open. Ostatní Češi taktéž nezůstali pozadu. Tři z nich prohráli pouze jediný zápas. Franta Kukač ulovil první místo ve spodním pavouku a skončil 33., Honza Pulkráb po prohře ve druhém kole již taky nezaváhal a skončil 17. a do první desítky se dalšími výhrami proklesl Martin Volf. Nezapomeňme na Jirku Kisvetra, který nebýt lehkého zranění mohl skončit ještě výše, takto obsadil i tak krásné 13. místo. Martin Portl skončil 23., Honza Schmidt 42. a i Michal Vondrák vybojoval cenné vítězství a obsadil 49. místo.

na který budou všichni účastníci rádi vzpomínat. Hráči, kteří se neúčastnili, jistě litují. Další příležitost do roka a do dne...a do té doby ještě stihnout ME v Nizozemí, Dutch Open, Czech Open...a nezapomenout se účastnit domácích ricochetových turnajů, protože jak se stále ukazuje, v Čechách se hraje ten nejlepší ricochet.

Jan Pulkráb – RC Jindř.Hradec

Organizace turnaje šlapala jako (německo-)švýcarské hodinky. Na stoly bylo stále doplňováno občerstvení, zajištěny byly obědy, večere, snídaně i pitný režim. Součástí programu byl i večer v kubánském klubu La Salsa, který byl zároveň jakousi sondou do života kubánské komunity v Chemnitzu. Turnajová trička si zachovala svůj povedený design a stejně zůstalo i pravidlo, že každý hráč si z turnaje odváží věcné ceny. Sečteno a podtrženo velmi povedený mezinárodní turnaj,